

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 119/05-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. mája 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. K., S., zastúpeného advokátom JUDr. E. V., T., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Zvolen v konaniach vedených pod sp. zn. 5 Ncb 73/02, 10 C 194/02 a 5 P 136/04, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. K. odmieta z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 8. marca 2005 doručené podanie Ing. J. K., bytom S., (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. E. V., T., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 5 Ncb 73/02, 10 C 194/02 a 5 P 136/04 v súvislosti s rozhodovaním okresného súdu o návrhu sťažovateľa na vydanie predbežného opatrenia na úpravu styku s jeho maloletými deťmi.

Sťažovateľ sa 4. novembra 2002 domáhal úpravy styku s maloletými deťmi a súčasne sa domáhal vydania predbežného opatrenia na úpravu styku s maloletými deťmi na čas do rozhodnutia súdu, pretože podľa jeho vyjadrenia matka detí opustila spoločnú domácnosť, odňala deti otcovi (sťažovateľovi) a bráni styku otca (sťažovateľa) s deťmi napriek tomu, že sťažovateľ sa o styk s deťmi veľmi usiluje.

Podľa vyjadrenia sťažovateľa *„nesprávnym a nezákonným postupom bola vec na okresnom súde včlenená do konania o zverení detí do výchovy a určeni výživného a aj do konania o rozvod manželstva.“* Rozhodnutím sp. zn. 16 Co 266/03 z 26. augusta 2003 Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) nariadil okresnému súdu návrh na úpravu styku s maloletými deťmi vylúčiť na samostatné konanie alebo založiť späť do spisu základného, v rámci konania ktorého malo byť aj rozhodnuté, t. j. sp. zn. 5 NcP 73/02.

Porušenie svojho základného práva vidí sťažovateľ v nepretržitej nečinnosti súdu pri rozhodovaní o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, pretože ide o osobitne citlivú a naliehavú otázku.

Z dôvodu nečinnosti súdu a porušovaniu práva požaduje sťažovateľ primerané finančné zadosťučinenie s poukazom *„na obzvlášť závažné následky a verbálne či písomne nevyjadriteľnú citovú traumú a spôsobované mučivé útrapy.“*

Pretože do dnešného dňa, t. j. od roku 2002, o návrhu na vydanie predbežného opatrenia nebolo rozhodnuté, sťažovateľ žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1) Základné právo Ing. J. K., bytom S., na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu vo Zvolene vo veci sp. zn. 5 Ncb 73/02, 10 C 194/02 a 5 P 136/2004 bolo porušené.

2) Okresnému súdu vo Zvolene prikazuje, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 5 Ncb 73/02 resp. 5 P 136/2004 o predbežnom opatrení konal bez zbytočných prietahov.

3) Ing. J. K. priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 300 000,- SK [(slovom dvestotísíc korún slovenských (pozn. správne tristotísíc)], ktoré je mu Okresný súd vo Zvolene povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

4) Okresnému súdu vo Zvolene sa ukladá, aby uhradil trovy právneho zastúpenia Ing. J. K. v sume 5 318,- Sk advokátovi JUDr. E. V., Z., na účet Istrobanka, a. s., Zvolen, č. účtu: ... do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.“.

Pretože sťažovateľ označil vo svojej sťažnosti tri konania, v ktorých malo/má dochádzať k porušovaniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov z dôvodu nerozhodnutia o jeho návrhu na vydanie predbežného opatrenia na úpravu jeho styku s maloletými deťmi, ústavný súd požiadal o vyjadrenie okresný súd. Z vyjadrenia okresného súdu vyplynulo, že vec, ktorú sťažovateľ označil sp. zn. 5 Ncb 73/02, sa na okresnom súde nevedie. Návrh sťažovateľa na úpravu styku s maloletými deťmi spojený s návrhom na vydanie predbežného opatrenia doručený okresnému súdu 4. novembra 2002 bol zapísaný pod sp. zn. 5 NcP 73/02 (nie 5 Ncb 73/02); pretože v tom čase sa viedlo na súde rozvodové konanie pod sp. zn. 10 C 194/02, konajúca sudkyňa rozhodla 6. novembra 2002 o prevedení veci do konania sp. zn. 10 C 194/02. Návrh na vydanie predbežného opatrenia bol 13. júna 2003 zamietnutý. V odvolacom konaní krajský súd 26. augusta 2003 zrušil uznesenie okresného súdu a uložil okresnému súdu, aby návrh sťažovateľa na úpravu pomerov k maloletým deťom bol vylúčený zo spisového materiálu a založený nový, resp. založený v spise sp. zn. 5 NcP 73/02. Tento právny názor konajúca sudkyňa okresného súdu však nezrealizovala. Návrh otca na úpravu styku s maloletými deťmi bol vylúčený zo spisu sp. zn. 10 C 194/02 až 26. februára 2004 a vec bola zapísaná pod sp. zn. 5 P 136/04. Po štyroch nariadených pojednávaniach a dvoch znaleckých posudkoch bolo o návrhu otca na úpravu styku s maloletými deťmi 9. februára 2005 rozhodnuté; rozsudok podľa vyjadrenia predsedníčky okresného súdu nadobudol právoplatnosť 12. marca 2005.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

V súvislosti s odmietnutím sťažnosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti ústavný súd uvádza, že o zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh možno preto považovať ten, pri ktorého predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Sťažovateľ namieta porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nečinnosťou okresného súdu v súvislosti s tým, že okresný súd podľa jeho vyjadrenia o návrhu sťažovateľa na vydanie predbežného opatrenia na úpravu styku s jeho maloletými deťmi zo 4. novembra 2002 zatiaľ nerozhodol.

Na základe vyjadrenia okresného súdu ústavný súd zistil, že rozhodovanie o návrhu na vydanie predbežného opatrenia bolo predmetom konania sp. zn. 5 P 136/2004, v ktorom sa rozhoduje aj o návrhu na úpravu styku s maloletými deťmi; prvostupňový rozsudok okresného súdu o tomto návrhu je z 9. februára 2005, právoplatnosť nadobudol 11. marca

2005 bez toho, aby sa podalo odvolanie. V čase rozhodovania ústavného súdu o sťažnosti teda bolo meritórne rozhodnutie o úprave styku sťažovateľa s jeho maloletými deťmi aj právoplatné, takže právna neistota v otázke úpravy styku sťažovateľa s jeho deťmi bola v čase rozhodovania ústavného súdu právoplatne odstránená.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd sťažnosť v časti, v ktorej sťažovateľ namieta porušenie jeho základného práva postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 5 NcP 73/02 a 10 C 194/02, odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti, pretože predmetom týchto konaní nie je rozhodovanie o návrhu na predbežné opatrenie, v súvislosti s ktorým sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva. Sťažnosť v časti, v ktorej sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 P 136/04, ústavný súd odmietol taktiež z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti, pretože stav právnej neistoty sťažovateľa pri úprave jeho styku s deťmi bol v čase rozhodovania ústavného súdu právoplatne odstránený.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. mája 2005